

способу життя / Н. В. Зимівець // Проблеми пед. технологій. – Луцьк, 2002.

4. Зимівець Н. В. Соціально-педагогічні умови формування відповідального ставлення до здоров'я учнівської молоді / Н. В. Зимівець // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. – Зб. наук. пр. – Вип. 8. – К., 2005.

5. Зимівець Н. В. Сутність і структура відповідального ставлення до здоров'я / Н. В. Зимівець // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. – Зб. наук. пр. – Вип. 10. – К., 2007.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ СТУПЕНЕВОЇ ОСВІТИ

*Романець Зоя Сергіївна
Обложенко Яна Олексіївна
м. Полтава*

Анотація. У статті особлива увага приділяється теоретичному обґрунтуванню педагогічних умов формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді в умовах ступеневої освіти. Визначено, що здоров'язберігаюча компетентність – це комплекс знань, умінь, ставлень та цінностей, які спрямовані на збереження й зміцнення здоров'я. Нами виявлені наступні педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді: створення здоров'язбережувального середовища, що спрямоване на виховання свідомого та дбайливого ставлення до власного здоров'я, позитивне відношення учнів та студентів до самостійних занять фізичними вправами; розробки системи засобів, що спрямовані на формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді з впровадженням методики проведення розтягувань та дихальних вправ

Ключові слова: здоров'язбережувальна компетентність, педагогічні умови, учні, студенти, ступенева освіта.

Вступ. Проблема збереження, зміцнення та відновлення здоров'я дітей та молоді завжди була у центрі уваги людства. Нехтування елементарними правилами здорового способу життя та культури здоров'я призводить до погіршення здоров'я. Актуальність теми обумовлена сучасним рівнем розвитку освіти, який у значній мірі актуалізує педагогічні проблеми, пов'язані з формуванням здоров'язбережувальних компетенцій шляхом набуття учнівською та студентською молоддю навичок збереження, зміцнення, використання здоров'я та дбайливого ставлення до нього, розвитку особистої фізичної культури та свідомого ведення здорового способу життя.

Питанням здоров'язбереження присвячені праці Ю. Д. Бойчук, С. С. Ермакова, Ж. Л. Козіної, Ю. М. Носко, В. М. Оржеховської, О. В. Отравенко, які засвідчили зростаючий інтерес до проблеми дослідження.

Метою статті є теоретичне обґрунтування педагогічних умов формування здоров'язберігаючих компетенцій учнівської та студентської молоді в умовах ступеневої освіти.

Виклад основного матеріалу. Навчання та виховання здоров'язбережувального способу життя, є процесом, що передбачає втілення в особистості ідеї пріоритету здоров'я у світоглядній системі цінностей людини, розуміння особистістю здоров'я не тільки як стану відсутності захворювань або фізичних вад, а ширше, як стану повного благополуччя, цілісного розуміння його як феномена, що невід'ємно поєднує такі складові здоров'я – фізичну, психічну, соціальну й духовну. [1]

Здоров'язбережувальні компетенції – це комплекс знань, умінь, ставлень та цінностей, які спрямовані на збереження й зміцнення здоров'я. [2]

Сутність здоров'язбережувальних технологій постає в комплексній оцінці умов виховання і навчання, які дозволяють забезпечувати гарний стан здоров'я молодих людей, дбати про високий рівень їхньої самореалізації, навичок здорового способу життя; здійснювати моніторинг показників індивідуального розвитку, прогнозувати можливі зміни здоров'я і проводити відповідні психолого-педагогічні, коригувальні, здоров'язбережувальні рекреаційні заходи з метою забезпечення якості навчальної та професійної діяльності учасників педагогічного

процесу. [3]

Існує алгоритм впровадження здоров'язбережувальної педагогіки:

- усвідомлення проблеми негативного впливу освітнього закладу на здоров'я учнів і необхідності її негайного вирішення;
- визнання педагогами освітнього закладу своєї відповідальності за неблагополуччя стану здоров'я учнів;
- оволодіння необхідними здоров'язбережувальними технологіями (набуття компетенції).
- реалізація отриманих знань, умінь і навичок на практиці, в тісній взаємодії один з одним, з медиками, з самими учнями та їх батьками. [4]

Зрозуміло, що здоров'язберігаюча педагогіка не може виражатися якоюсь однією конкретною педагогічною технологією. Це поняття об'єднує в собі всі напрями діяльності педагогів з формування, збереження і зміцнення здоров'я учасників освітнього процесу.

Таким чином розглядаються наступні педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді:

- 1) забезпечення взаємозв'язку теоретичної і практичної підготовленості учнів та студентів за допомогою системного формування теоретичних знань про стан здоров'я та свідоме ведення здорового способу життя;
- 2) створення здоров'язбережувального середовища, що спрямоване на виховання свідомого та дбайливого ставлення до власного здоров'я, позитивне відношення учнів та студентів до самостійних занять фізичними вправами;
- 3) розробки системи засобів, що спрямовані на формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді з впровадженням методики проведення розтягувань та дихальних вправ. [1]

Висновок. Отож, вирішення проблеми збереження здоров'я дітей та студентів потребує уваги всіх зацікавлених у цьому: педагогів, медиків, батьків, представників громадськості. Однак особливе місце та відповідальність в оздоровчій діяльності відводиться освітній системі, яка повинна й має всі можливості для того, щоб зробити освітній процес здоров'язберігаючим, і в цьому випадку мова йде вже не просто про стан здоров'я сучасних школярів та студентів, а про майбутнє України.

Перелік використаної літератури:

1. Оржеховська В. Педагогіка здорового способу життя / В. Оржеховська // Шлях освіти. – 2004. – № 7. – С. 11 – 12.
2. Бойчук Ю. Д. Створення здоров'язберігаючого освітнього середовища як проблема сучасної освіти / Ю. Д. Бойчук // Наукові записки Кіровоградського держ. пед. ун-ту імені В. Винниченка. Серія: Пед. науки: зб. наук. праць. – Кіровоград : РВВ КДПУ імені В. Винниченка, 2009. – Вип. 77. – Ч.2. – С. 153–158.
3. Оржеховська В. М. Здоров'язбережувальне навчання і виховання: проблеми, пошук / В. М. Оржеховська // Наукові записки НДУ імені М. Гоголя. Психолого- педагогічні науки. – 2011. – № 4. – С. 29 – 31
4. Поліщук Н. М. Здоров'язберігаюча компетентність особистості: сутність, структура / Н. М. Поліщук // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. – Київ–Вінниця, 2012. – Вип. 33. – С. 32 – 36.

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУСПІЛЬСТВА

*Усик Тетяна Павлівна
м. Полтава*

*«Турбота про здоров'я – це найважливіша праця вихователя.
Від життєдіяльності, бадьорості дітей залежить їхнє духовне життя, світогляд, розумовий
розвиток, міцність знань, віра у власні сили...»
В.Сухомлинський*

Анотація. Стаття підпорядковує проблеми здорового способу життя у нинішньому суспільстві, які потребують зміни підходів до освіти, соціокультурної політики держави та її турботу про оздоровлення населення.

Ключові слова: здоров'я, здоровий спосіб життя, фізичне здоров'я, здоров'язберігаюча компетентність.